

"Ik leefde vier jaar

op water en brood"

Ze voelen zich bij momenten uitgestoten en in de steek gelaten door de maatschappij, maar ze geven niet snel op. Gehard door het leven trachten ze er op hun manier het beste van te maken. Gelukkig is er ontmoetingscentrum De Sfeer in de Grotestraat, waar niet de high society maar wel de low society van Genk van harte welkom is. De Genks trokken ernaar toe en gingen het gesprek aan.

Liggen de Genkenaren wakker van armoede en van kansarmen? Of laat het hen koud en onverschillig? Hebben we te maken met twee snelheden: enerzijds een gezellige stad voor mensen met geld en anderzijds een minder gastvrije stad voor mensen die het niet breed hebben? Armoede kan sneller toeslaan dan verwacht en kan iedereen treffen: ziekte, verlies van werk, opeenstapeling van schulden die daardoor niet meer afbetaald geraken en plots is het zover.

Rita (44)

"Mijn leven? Dat is maar één woord: armoede," zegt Rita met een diepe zucht. Ze heeft er geen moeite mee om toe te geven hoe ze in deze situatie is verzeild geraakt. "Verkeerde mannen in mijn leven. Gokken, geweld, misbruik... Je bent daar de dupe van en daar word je uiteindelijk ziek van. Overal ben ik gaan aankloppen voor hulp, maar ik heb ervaren dat je als slachtoffer meestal in de kou blijft staan."

Ze heeft een budgetmeter voor de elektriciteit en een schuldbemiddelingsplan bij het OCMW. Zelf moet ze het maandelijkszienteredden met 300 euro, de rest van haar toelage krijgt ze niet te zien. Dat komt neer op 75 euro per week, waarvan nog een aantal kosten moeten betaald worden, zoals bijvoorbeeld de dokter of de apotheker. Eén keer per dag eet Rita iets. Ze is een taaie, vindt ze van zichzelf.

Lang leve de burenen!

vertaling:

ناري جلا شي عي و ي حي

(...of wat Arabisch sprekende burenen wel eens als volgt verwoorden:)

DE UI

Wat kan IK doen?

Wat kunnen WIJ doen?

Wat kan DE STAD doen?

In de buitenste kring staat de vraag: wat kan de stad doen? Uiteraard heb je daar ideeën genoeg voor. De tweede vraag is: wat kunnen wij doen? Die komt al dicht bij huis want deze wordt gesteld aan jou en jouw burenen. In de kern staat de vraag: wat kan ik doen? Die heb je helemaal zelf in de hand: wat kan jij doen aan een nog beter burenencontact?

Eerlijk is eerlijk: het kan altijd beter. Bij de Genks hebben we daar een hulpmiddeltje voor en als je bij één van onze gesprekken aanwezig was, herken je het misschien:

Wij horen graag van jou! Laat ons weten wat jouw ideeën zijn, dan worden we zeker geïnspireerd:

info@degenks.be

Gebruik ook het schema op pagina 25

► Voor burenen waar het tussen klikt:

Dienst Wijkontwikkeling: Stadhuis, Stadsplein 1 – 089/65.43.10, wijkontwikkeling@genk.be

► Voor burenen waar het niet zo goed tussen botert:

Buurt- of burenbemiddeling: Veiligheidshuis, Vennestraat 91 – 089/65.32.00, veiligheidshuis@genk.be

foto: IMA Pictures / Ivo Hendriks

Armoede en eenzaamheid gaan heel dikwijls hand in hand en zijn meestal verdoken. Gesloten deuren, omheinde tuinen en onpersoonlijke appartementsgebouwen nodigen niet uit tot veel menselijk contact. Er is de schaamte voor de armoede en bij weinig mobiele ouderen dikwijls het isolement en de eenzaamheid. Daar kan een signaalfunctie weggelegd zijn voor instanties of (ver)zorgenden die met deze mensen in contact komen en de tekens opmerken. Vooral voor kansarmen is het belangrijk dat goede zorg betaalbaar blijft en dat de criteria voor sociale voordelen niet te ingewikkeld en te moeilijk zijn.

"Mijn leven? Dat is maar één woord: armoede"

Maar ze voelt zich machteloos, geïsoleerd ook en kansloos. Ze verlangt niet veel van het leven. Dat de stad misschien eens iets zou doen voor de kansarmen, bijvoorbeeld eens een bon schenken om naar de kapper te kunnen gaan...

Alice (50)

Alice kwam van de ene dag op de andere terecht in een leven zonder franje. Na een echtscheiding bleef ze werkloos achter met een minderjarig kind dat regelmatig naar het ziekenhuis moest. Dat zorgde ervoor dat ze het al heel snel financieel niet meer kon redden. "Ik heb vier jaar geleefd op water en brood," zegt ze. "Mijn kind mocht zeker niks tekortkomen. Armoede is een onrecht, waar je soms totaal buiten je wil om in verzeild raakt."

Piet (41)

Na een jarenlange relatie met een vriendin 'die aan de pillen zat', is Piet

bij wijze van spreken op straat beland. "Op het laatste zat ik zelf ook bijna aan de pillen en die periode heeft me veel geld gekost," verduidelijkt hij. Het tekort aan centen vertaalde zich al snel in stress en depressie, waardoor hij een tijdlang in de psychiatrie terechtkwam en daarna zijn werk verloor. De schulden stapelden zich op. Piets financiële toestand wordt vandaag geregeld via een 'bewindvoerder', aangesteld door de rechtbank. Zelf krijgt hij wekelijks 50 euro in handen. Hij schaamt zich nog steeds een beetje als hij naar de voedselbank gaat, "hoewel de mensen daar heel erg vriendelijk zijn." Kleren koopt hij niet, die krijgt hij van mensen die weten dat hij het moeilijk heeft. Hij

woont in een klein appartement in een andere stad, maar De Sfeer is zijn tweede thuis geworden. Onder lotgenoten en hulpverleners voelt hij zich goed en begrepen. Maar hij is een beetje van slag, want een van zijn belangrijkste middelen om de tijd te verdrijven, is hem afgenomen. Toen hij gisteren thuiskwam, bleek de televisie niet meer te werken. De kabelmaatschappij had zonder verwittiging de draad doorgesneden.

► **Ontmoetingshuis De Sfeer:**
Grotestraat 32, 089/24.35.03 -
ontmoetingshuis.genk@cawsonar.be

Denise VANDELOO

"Ik had zoiets: 'Als dit bij de mensen leeft, moet ik dit ook zo doorgeven'." (Corrie Steegmans)

Corrie

André

Hasna

Michele

de
Uitdagers
van de
Genks